

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Nästa steg för en hållbar europeisk framtid – EU-åtgärder för hållbarhet

(2017/C 342/03)

Föredragande: Franco Iacop (PES-IT), ordförande, regionfullmäktige, Friuli-Venezia Giulia

Referensdokument: Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Nästa steg för en hållbar europeisk framtid – EU-åtgärder för hållbarhet

COM(2016) 739 final

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Inledning

1. Vi välkomnar Europeiska kommissionens åtagande att på ett aktivt och konstruktivt sätt bidra till de strategiska målen i Agenda 2030 genom att lägga grunden för hanteringen av ett antal viktiga och inbördes relaterade globala utmaningar.
2. I det policydokument som kommissionen antog den 22 november 2016 i form av ett meddelande föreslås en mycket ambitiös och omfattande strategi som fokuserar på hållbar utveckling.
3. Kommittén noterar att kommissionen strävar efter att integrera agendan med Europa 2020-strategin och därmed med de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Med tanke på komplexiteten och mångfalden av referensramar framhåller kommittén behovet av politisk samstämmighet, integrering och en konsekvent styrningsram.
4. För att uppnå resultat är det viktigt att involvera alla förvaltningsnivåer, särskilt de lokala och regionala, i beslutsprocesserna.

Allmänna kommentarer

5. Eftersom EU:s politik måste vara förenlig med subsidiaritetsprincipen är hållbarhetsmålen direkt kopplade till de lokala och regionala styresnivåernas ansvarsområden, befogenheter och roller.
6. Vi betonar att de lokala och regionala institutionerna – regioner, provinser, distrikt, storstäder, mindre städer och kommuner – är verkliga politiska beslutsfattare, som måste fastställa de styrenivåer och styrmetoder som är lämpligast för att koppla EU:s och FN:s mål till lokalsamhällets mål.
7. För genomförandet av två av de 17 målen för hållbar utveckling, nämligen nummer 10 och 11, utövar de lokala myndigheterna grundläggande funktioner. Det första syftar till att minska skillnaderna mellan regioner, medan det andra rör grundläggande funktioner i anslutning till stadsplanering, transport, social välfärd och livsstil som bygger på hållbarhet.
8. Kommittén påpekar i detta sammanhang att man i meddelandet inte analyserar behovet av att mäta framstegen i arbetet för att uppnå målen för hållbar utveckling, inte bara på FN-nivå, europeisk nivå och nationell nivå, utan också på regional och lokal nivå. Vi uppmanar därför kommissionen att beakta denna aspekt när man vidareutvecklar de indikatorer som används för att mäta framsteg, samt att involvera lokal expertis och befintliga nätverk.
9. Härtill kommer prioriteringar som följer av det integrerade utövandet av befogenheter och som är horisontellt kopplade till andra strategiska mål, t.ex. agendan för städer, social integration, EU:s energi- och klimatpolitik, minskade utsläpp, katastrofriskreducering, miljöpolitik och den cirkulära ekonomin, rörlighet, smart specialisering, smarta städer (smart land), som behandlades vid toppmötet i Bratislava, och borgmästaravtalet för klimat och energi.

10. Kommittén föreslår att man utnyttjar halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen för att kombinera Agenda 2030-strategin med Europa 2020-strategin och se över de centrala riktlinjerna för att utan dröjsmål anpassa dem till de nya målen för hållbar utveckling.

11. Vi uppskattar det arbete som har lagts ned på utarbetandet av det arbetsdokument som åtföljer meddelandet, *Key European action supporting the 2030 Agenda and the Sustainable Development Goals* (SWD (2016) 390 final), där det föreslås att integrera Europa 2020-strategin med målen i Agenda 2030 genom att utnyttja förbindelserna mellan de tre pelarna, de sju flaggskeppsinitiativen och de fem målen med anknytning till Europa 2020-strategins prioriteringar samt de elva tematiska mål som föreslås för Sammanhållningsfonden.

12. I alla händelser måste samtliga mål som föreslås i meddelandet om en hållbar framtid föras ned på lokal nivå för att kunna genomföras. Därför rekommenderar vi att målen i Agenda 2030 anpassas till den lokala nivån, eftersom det är det enda sättet att åstadkomma en konkret och varaktig inverkan på människors liv.

13. Vi instämmer i att de olika förvaltningsnivåernas komplexitet kräver en ledning och kontroll som kan berika beslutsprocessen genom utvärdering av politiken och innovationer i de institutionella strukturerna (mätning av effekter).

14. Vissa av sambanden mellan Junckerkommissionens prioriteringar och målen för hållbar utveckling hör till områden som är viktiga för de lokala och regionala myndigheterna. Detta gäller särskilt för sysselsättningsprioriteringen, i den mån den berör de befogenheter som avses i mål nr 4 för hållbar utveckling (utbildning), där de lokala och regionala myndigheterna utövar viktiga befogenheter, framför allt i samband med kostnaderna för övergången till ett hållbart EU.

15. Europeiska regionkommittén (ReK) hoppas att kommissionens "investeringsplan" också kommer att omfatta de materiella och immateriella infrastrukturerna som hör till de lokala och regionala myndigheternas behörighet (sociala skyddsnet, informationsnet, rörlighetsnet, energi- och telekommnet, bortskaffande av avfall, integrerad vattenförvaltning etc.) och som i många fall sammanfaller med olika mål för hållbar utveckling (bland andra mål nr 8, 9, 12 och 13).

16. Också kommissionens prioritering nr 3, *En motståndskraftig energiunion med en framtblickande klimatpolitik*, sammanfaller med olika mål för hållbar utveckling inom ett område av intresse för de lokala och regionala myndigheterna. Detta är fallet för mål nr 5, 7 och 13, där de lokala och regionala myndigheterna är både målgrupp för och aktörer i den politik som syftar till att motverka klimatförändringar, säkerställa en hållbar energiförsörjning som är öppen för alla och skydda de sociala rättigheterna. För att garantera de sistnämnda är tjänster på lokal nivå av avgörande betydelse.

17. Vi påpekar att prioritering nr 7, som syftar till att skapa ett område av rättvisa och skydd för grundläggande rättigheter baserat på ömsesidig tillit, omfattar en jämställdhetspolitik där de lokala och regionala myndigheterna kan spela en viktig roll, i full överensstämmelse med mål nr 5 för hållbar utveckling och i linje med behovet av att återvinna medborgarnas förtroende för EU-institutionerna.

18. Kommittén upprepar att motståndskraft mot katastrofer är en av den hållbara utvecklingens grundläggande aspekter. Kommittén uppmanar EU-institutionerna att se till att denna princip är en av de viktigaste pelarna för det framtida arbetet för hållbar utveckling i Europa ⁽¹⁾.

19. Prioritering nr 8 syftar till att ta itu med migrationen, som är ett av vår tids viktigaste globala fenomen, och den ligger helt i linje med mål nr 1 och 10 för hållbar utveckling som skär tvärs igenom de lokala och regionala myndigheternas befogenheter, som ofta sätts under starkt tryck eftersom de måste hantera exceptionella migrationsströmmar.

Särskilda kommentarer

20. ReK noterar att det finns risk för att de åtgärder som vidtagits för att genomföra målen för hållbar utveckling inte alltid passar in i ramen för en integrerad politik, till skillnad från vad som är fallet med de sammanhållningspolitiska åtgärderna. Därför är det viktigt att fastställa prioriteringar som tar hänsyn till de mest överhängande behoven ur ett dynamiskt perspektiv, i syfte att uppnå alla mål på lång sikt. Därför är det absolut nödvändigt att ta hänsyn till ReK:s förslag om att anta en "uppförandekod" för de lokala och regionala myndigheternas medverkan.

⁽¹⁾ COR 5035/2016; COM(2016) 739 final.

21. Målen kräver en avvägning mellan de aktuella behoven och framtida generationers behov. Dessutom krävs en balans mellan de olika förvaltningsnivåernas behov för att minska de betungande "övergångskostnader" som de lokala och regionala myndigheterna åläggs. Om kostnaderna är ohållbara kan detta undergräva allmänhetens acceptans och ett effektivt genomförande av åtgärderna i fråga, vilket i synnerhet äventyrar de mest eftersatta (inre) områdenas förmåga att bidra till den globala hållbarheten och mer allmänt till varaktigheten för målen för hållbar utveckling.

22. Vi noterar den tidsmässiga obalans som råder mellan de europeiska åtgärderna (2020), som meddelandet hänvisar till, och Agenda 2030, och hoppas att man inför kompletterande ekonomiska och finansiella stödinstrument och att man under hela referensperioden anpassar målen så att de är förenliga med målen i agendan.

23. Det är beklagligt att meddelandet inte innehåller någon analys av de potentiella risker som kan uppstå i genomförandefasen för de 17 målen för hållbar utveckling, eftersom en sådan skulle kunna vara till stor hjälp för att ge de lokala och regionala myndigheterna tillgång till lämpliga instrument för att avhjälpa problem med genomförandet av politiken med koppling till målen. Ett oumbärligt verktyg är att lokalisera alla de indikatorer som gör det möjligt att kontinuerligt övervaka hur ojämlikheterna utvecklas, bland annat med hjälp av andra indikatorer än BNP, t.ex. kvalitativa indikatorer som kan mäta om utvecklingen är rättvis och om regionerna gör sociala framsteg.

24. Vi betonar att man måste avsätta lämpliga resurser till stöd för genomförandet av denna undergrupp av lokala och regionala mål. Resurserna kan tilldelas genom specifika nationella anslag eller genom att ge den lokala nivån ett större finansiellt ansvar.

25. Vi anser att det är nödvändigt att främja plattformar och initiativ som möjliggör utbyte av bästa praxis mellan lokala och regionala myndigheter och att utnyttja dem som redan har införts av internationella organisationer såsom UNDP Live (Sustainable Development Knowledge Platform) och undvika att använda agendan som en förevändning att åter centralisera politiken. I detta sammanhang ser vi med intresse fram emot lanseringen av den "flerpartsplattform" som kommissionen har tillkännagett för att underlätta anpassningen av de allmänna delarna i agendan till lokal nivå, men framför allt för att främja utbyte av bästa praxis och spridning av de framsteg som gjorts av de mest dynamiska europeiska regionerna. Vi förväntar oss att vår kommitté kommer att involveras i denna plattform på ett lämpligt sätt i enlighet med vår institutionella roll som den församling som företräder regionala och lokala myndigheter.

26. Vi medger att bättre framtidsutsikter inom EU inte bara är beroende av förmågan att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen, utan också av välfärden och säkerheten i de länder som gränsar till EU. I detta sammanhang, och i linje med de nya riktlinjerna i meddelandet om "det nya samförståndet om utveckling", förespråkar vi en förstärkning av de decentraliserade samarbetsåtgärderna och av utvecklingen i tredjeländer, genom att främja användningen av de informations- och diskussionsplattformar för utveckling som de lokala och regionala myndigheterna har tillgång till: Arlem, Corleap, forumet för decentraliserat samarbete som anordnas vartannat år och atlasen för decentraliserat samarbete, som gör det möjligt för partnerländerna att mötas, diskutera och utbyta bästa praxis.

27. ReK ställer sig bakom kommissionens ståndpunkt om EU:s agenda för städer, som antogs 2016 inom ramen för Amsterdampakten och som kommer att genomföras i samarbete med de lokala och regionala myndigheterna för att täcka alla aspekter av hållbar utveckling och för att bidra till genomförandet av en global "ny agenda för städer".

28. Kommittén betonar att strategierna för hållbar stadsutveckling och för horisontellt och vertikalt samarbete inom ett deltagarbaserat styrsystem måste ta hänsyn till städernas mångfald, vikten av social innovation och förutseende planering med hjälp av en integrerad och samordnad strategi, särskilt med tanke på de stora utmaningarna när det gäller målet att förbättra livskvaliteten i städerna.

29. Vi rekommenderar att analysen av Agenda 2030 och målen i denna också ska följa den europeiska utvecklingsmodellen, som är uppbyggd kring lokala produktionssystem (kluster), främst bestående av små och medelstora företag. Enligt denna logik hoppas ReK att utvecklingsmodellerna också fäster särskild vikt vid mindre tätorter, eftersom en alltför koncentrerad territoriell utveckling kan leda till underutveckling, vilket i sin tur kan orsaka ytterligare marginalisering och befolkningsminskning.

30. Vi bedömer det som positivt att dokumentet anger de olika dimensionerna av hållbar utveckling (den sociala, miljömässiga och ekonomiska) som de pelare till vilka kommissionens politiska riktlinjer bör anpassas för att hitta lösningar på målen för hållbar utveckling och de 13 sektorstrategier som antogs i budgetramen för 2014–2020. Vi anser emellertid att det mot bakgrund av de nya utmaningarna i världen är nödvändigt att stärka den lokala utvecklingen genom att lägga till en territoriell dimension.

31. ReK betonar att de lokala och regionala myndigheterna måste ges en roll som aktörer i den politik som ska föras på grund av deras närhet till medborgarna och deras förmåga att bidra till att väcka nytt liv i samförståndet om de europeiska institutionerna och integrationsprojektet. Flernivåstyre utgör den bästa lösningen för den politik som är inriktad på att bygga en hållbar framtid och samordna kommissionens tio prioriteringar, Sammanhållningsfondens elva tematiska mål och de sju ton målen för hållbar utveckling i Agenda 2030.

Förbättra politikens påverkan på den sociala pelaren

32. ReK betonar att strategier och program som förvaltas centralt, uppifrån och ned, inte är de bästa metoderna för att hantera komplexiteten i en hållbar utveckling och bekämpa fattigdom, utan de lokala och regionala myndigheterna måste ges det ansvar och den självständighet som behövs för att korrekt hantera de stora sociala frågorna.

33. Strategierna i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna bör stärkas genom planering av en hållbar socialpolitik, som omfattar alla myndighetsnivåer. Det är det enda sättet att garantera alla människor tillgång till grundläggande tjänster och tillgodose de nya krav som följer av de demografiska förändringarna genom lokala politiska åtgärder för att underlätta ett aktivt och hälsosamt åldrande.

34. Vi uppmärksammar kommissionen på behovet av att gå in för en politik som syftar till att främja människors hälsa som en prioritet för den sociala integrationen, genom att förbättra levnadsvillkoren i stadsområden och stadsnära områden. Dessutom bör man garantera tillgång till offentliga tjänster, fritidsaktiviteter och idrott också för personer med funktionsnedsättning och främja förebyggande hälsovård för hela befolkningen, inbegripet äldre och invandrare samt andra grupper som löper risk att drabbas av fattigdom och social utestängning. ReK uppmuntrar medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna att göra detsamma.

35. Vi anser att den sociala ekonomins potential ligger i skapandet av arbetstillfällen och kampen mot arbetslöshet bland ungdomar och kvinnor. Därför är det nödvändigt att agendan riktar uppmärksamheten på företagets sociala ansvar och behovet av att få ungdomarna intresserade av entreprenörskap. Dessutom bör den nya strategin, genom ett övergripande förhållningssätt, omfatta de olika dimensionerna av hållbarhet och de nya möjligheter som kan uppnås genom kreativitet.

36. Vi anser att kultur måste integreras i Agenda 2030, och att man tydligt måste visa vilken roll den spelar när det gäller att främja hållbar utveckling och skapa nya arbetstillfällen. Detta bidrar till att skapa gemensamma europeiska ideal för att sprida ambitionerna och principerna om demokrati, social rättvisa och solidaritet i hela världen. Kultur kan effektivt bidra till strategier för inkluderande utveckling, genom att kraftigt påverka målen för hållbar utveckling, förbättra utbildningssystemen, bekämpa fattigdom och social utestängning, undanröja orsakerna till ojämlikhet, främja lika möjligheter och undanröja skillnader mellan generationer och demografiska skillnader.

Förbättra politikens påverkan på miljöpelaren

37. ReK noterar att uppenbart globala frågor som klimatförändringar, minskade koldioxidutsläpp, energisparande, energiproduktion från förnybara källor, bevarande av den biologiska mångfalden, minskad resursexploatering, integrerad transport och cirkulär ekonomi, i verkligheten är beroende av lokal politik och lokala åtgärder. Av denna anledning rekommenderar kommittén att särskild uppmärksamhet riktas på miljövänlig produktion.

38. Vi anser att man mot bakgrund av de många olika sektorer som berörs måste anta ett integrerat tillvägagångssätt som inkluderar samarbete mellan de olika myndighetsnivåerna och de olika berörda miljöaktörerna. I detta avseende slår sammanhållningsbegreppet broar mellan ekonomisk effektivitet, social sammanhållning, kulturell utveckling och ekologisk jämvikt och sätter därmed hållbar utveckling i centrum för politikutformningen.

39. Vi instämmer i att mänsklig verksamhet och klimatförändringarna sätter allt större tryck på de marina ekosystemen. Därför bör man ägna uppmärksamhet åt kommissionens åtgärder för att uppnå säkra, rena och hållbart förvaltade hav, och man måste fortsätta att stödja genomförandet av agendan för blå tillväxt, vars syfte är att utnyttja den potential som Europas oceaner och hav har för att skapa arbetstillfällen, ekonomiskt värde och hållbarhet. Innovation i den blå ekonomin kan bidra till att säkerställa en effektiv och hållbar användning av värdefulla marina tillgångar⁽²⁾.

40. ReK efterlyser ett åtagande från alla institutioner för att minimera slöseriet med livsmedel och återvinna avfall, eftersom detta främjar investeringar och sysselsättning i ett bredare sammanhang av grön ekonomi. EU bör åta sig att beslutsamt stödja avsikten att överge den nuvarande linjära ekonomiska modellen för att stärka den cirkulära ekonomin, i enlighet med vad som Europeiska regionkommittén har lyft fram i sina yttranden om "Mot ett kretsloppssamhälle: översyn av EU:s avfallsagstiftning", "Lagstiftningsförslag om ändring av avfallsdirektiven" och "En EU-handlingsplan för den cirkulära ekonomin".

Förbättra politikens påverkan på den ekonomiska pelaren

41. De utvecklingsmodeller som påverkats av de nya konkurrensfaktorerna, bland annat de nätverk som gör det möjligt att koppla samman en oändlig mängd data med ett obegränsat antal användare, markerar en skarp åtskillnad mellan företagets behov av att förkorta "time to market" och den tid som behövs för att bygga upp förtroendet och de byråkratiska förfarandena. De lokala och regionala myndigheterna är den lämpligaste nivån för att påskynda det politiska beslutsfattandet så att det håller sig till den takt som marknaden kräver.

42. Kommittén efterlyser ett konkret stöd för utvecklingsmodellerna och i synnerhet stöd till de immateriella nätverk som, genom att underlätta tillgången till en oändlig mängd data, påverkar de nya lokala konkurrensfaktorerna och övergången till nya produktionsparadigm.

43. Man bör omedelbart utveckla strategierna för att aktivera de strukturpolitiska åtgärderna så att den drastiska förändringen av produktionsparadigmet räknas som en av pelarna för utvecklingen, och med hjälp av incitament främja hållbar produktion, till dess att innovationen gör det kostnadseffektivt att övergå till en cirkulär ekonomi. Det är uppenbart att en sådan politik utgör ett tydligt svar på den kompromiss som måste nås mellan olika samhällsbehov i fråga om miljö och arbetsmarknad, förutom att den bidrar till att hantera de nya stora utmaningar som följer av globaliseringen.

44. Vi inser att globaliseringen, som främst beror på den bättre rörligheten för personer, varor och data, skapar ökad internationell konkurrens inte bara mellan företag utan också mellan regioner. Det är därför nödvändigt att beslutsamt ta itu med de faktorer som ligger till grund för den territoriella konkurrenskraften, t.ex. det sociala och institutionella kapitalet, infrastruktur och innovation, för att ge nytt liv åt Europas ekonomier.

45. Vi påminner om att de lokala och regionala myndigheterna spelar en avgörande roll i förhållandet mellan offentlig-privata partnerskap, eftersom de kan känna igen de många olika former av utveckling som kan generera investeringar som syftar till att i största möjliga utsträckning utnyttja de resurser som finns i varje region.

Förbättra politikens påverkan på den territoriella dimensionen

46. Det är beklagligt att kommissionens meddelande helt saknar en hänvisning till begreppet "regionalt kapital" såsom det definierades av OECD 2001 och återgavs av kommissionen 2005. I detta sammanhang vill vi erinra om att begreppet innefattar ett antal lokala resurser: natur, människor, konstruktioner, organisationer, förbindelser och kunskaper som utgör en regions konkurrenspotential.

47. Krisen och konsekvenserna av globaliseringen har haft stor inverkan på de relationer som garanterade sammanhållningen inom regionerna, och har skapat splittringar (mellan stad och landsbygd och mellan centrum och periferi) och ändrat dynamiken i samhällsstrukturen. Med detta i åtanke bör man omvandla de gamla regionalpolitiska modellerna, som kännetecknas av funktionalistiska metoder där regionen bara betraktas som ett utrymme, till en neoinstitutionell modell där regionen i stället ges rollen som en kollektiv aktör.

48. Amsterdampakten vittnar om ett ökande intresse för stadspolitikens roll, som syftar till att genomföra åtgärder för att främja social sammanhållning och ekonomisk utveckling, i övertygelsen att städerna kan bidra positivt till innovationsprocesser.

⁽²⁾ COR 2203/2012.

REKOMMENDATIONER RIKTADE TILL REGIONALA OCH LOKALA MYNDIGHETER

49. ReK betonar att de lokala och regionala myndigheterna spelar en avgörande roll när det gäller att skydda och utveckla stadsstrukturen, landsbygdsområden och gemensamma tillgångar, och de kan bidra till det som i Agenda 2030 kallas för en "förändrad värld" (transformed world) genom en proaktiv inställning och ett åtagande att

- a) förbättra sin egen strategiska styrningsförmåga,
- b) främja utvecklingen av ett medvetet civilsamhälle som ställer krav,
- c) utveckla integrerad stadsplanering och fysisk planering,
- d) främja ekonomiska möjligheter på lokal nivå för att skapa anständiga arbetstillfällen och social sammanhållning,
- e) främja regionala "planer/strategier" för hållbar utveckling genom att koppla målen för hållbar utveckling till politiska mål, men även genom att granska och ändra planeringen för att hantera den hållbara utvecklingens utmaningar och på så sätt bidra till utarbetandet av nationella reformprogram,
- f) styra övergången till en ekonomi med låga koldioxidutsläpp och till motståndskraftiga städer och regioner,
- g) främja utarbetandet av planer för hållbar rörlighet i städer,
- h) erkänna och främja kulturens betydelse i den hållbara utvecklingen och utnyttja det lokala arvet, kreativiteten och mångfalden,
- i) uppmuntra deltagande av ekonomiska, sociala och kulturella aktörer, universitet, forskningscentrum och enskilda medborgare i utarbetandet av planer och initiativ som syftar till att uppnå målen för hållbar utveckling, t.ex. i samarbete med det gemensamma forskningscentrumet inom ramen för initiativet "Vetenskapen möter regionerna",
- j) främja utbildningsprogram för hållbar utveckling i skolorna och kulturella aktiviteter som beaktar hållbarhetsutmaningen,
- k) främja införandet av "indikatorer för jämlik och hållbar välfärd" i utarbetandet av lagar och regionala budgetdokument.
- l) upprätta partnerskap inom ramen för decentraliserat utvecklingssamarbete.

50. ReK påminner om att de lokala och regionala myndigheterna är institutioner som har möjlighet att utveckla olika former av deltagandedemokrati, som särskilt inkluderar kvinnor, ungdomar, äldre och minoriteter, som utgångspunkt för utformningen och genomförandet av integrerade strategier för ekonomisk utveckling på lokal nivå.

REKOMMENDATIONER RIKTADE TILL DE NATIONELLA NIVÅERNA

51. Kommittén förespråkar ett nedifrån och upp-orienterat förhållningssätt och inrättandet av en adekvat rättslig ram med tillräckliga resurser. Ett sådant nytt system kan bara skapas framgångsrikt genom att en allt djupare decentralisering genomförs i de olika EU-länderna. De nationella regeringarna bör

- a) främja ett delat styrelseskick och verklig decentralisering som möjliggör deltagande av alla berörda parter, inte bara i beslutsprocessens tidigare fas utan också i dess senare fas,
- b) utforma en sammanhängande och integrerad regional politik i samråd med de regionala och lokala myndigheterna, i synnerhet i anslutning till utformningen av de nationella reformprogrammen,
- c) se över finansieringssystemen på nivåerna under den nationella för att samordna finansiering och hållbarhet,
- d) engagera de regionala och lokala nivåerna i uppföljningen av målen för hållbar utveckling, med stöd av korrekta regionala data.

52. ReK upprepar kravet om att de nationella regeringarna måste engagera regioner och kommuner utifrån en nedifrån och upp-strategi i utarbetandet av regionala handlingsplaner som syftar till att uppnå målen för hållbar utveckling, med hänsyn tagen till deras starka och svaga punkter och utifrån principerna om att ingen ska lämnas åt sitt öde och om kostnadseffektivitet.

REKOMMENDATIONER RIKTADE TILL EU-NIVÅN OCH DE INTERNATIONELLA NIVÅERNA

53. För att säkerställa att den globala politiken och de globala avtalen kan få fullt utbyte av lokala åtaganden och erfarenheter är kommittén övertygad om att de lokala och regionala myndigheterna måste få en roll i den strukturerade dialogen och bli en integrerad del av styrningen, och inte bara vara intressenter. De regionala och lokala myndigheternas insatser för att organisera och framställa informativ input måste erkännas som en del av beslutsprocessen. Detta kan göras bland annat genom att

- a) inkludera de organiserade nätverken av lokala och regionala myndigheter i ledningsorganen för internationella utvecklingsinstitutioner,
- b) förstärka finansieringsinstrumenten och översynen av politiken för hållbar lokal utveckling,
- c) stödja ett decentraliserat samarbete, även med länder utanför EU, och utbyte av utbildning och kunskaper för att främja innovation.

54. Vi begär att det på EU-nivå och medlemsstatsnivå anslås resurser för förhandsbedömning och efterhandsutvärdering av politikens effekter på den hållbara utvecklingen. Detta förutsätter en ansträngning för att förbättra samordningen av all politik som genomförs av både EU och dess medlemsstater och av lokala och regionala myndigheter.

55. Vi uppmanar kommissionen att på ett ännu mer strategiskt och funktionellt sätt använda de nationella reformprogrammen, som nu formellt ingår i Sammanhållningsfondens programplanering, genom att på ett funktionellt sätt använda de instrument som redan har antagits inom ramen för åtgärderna till stöd för en hållbar utveckling. Detta gör det möjligt att i anslutning till den europeiska planeringsterminen samla såväl reformer som planerats och fastställts på nationell nivå för att främja målen för hållbar utveckling som reformer med koppling till den lokala och regionala nivån.

56. ReK rekommenderar att de europeiska och internationella styresnivåerna tar sig an förvaltningen av det komplexa systemet av internationella förbindelser genom att hantera regionala konflikthärdar och främja en omvandling och omstrukturering av institutionella strukturer och produktionsstrukturer som härrör från det förra århundradet. Lokala aktörer måste förses med nödvändig kompetens för att omvandla de svaga punkterna i den geoekonomiska balansen till möjligheter till utveckling för att återupprätta de lokala produktionssystemens konkurrenskraft på den globala marknaden.

Bryssel den 12 juli 2017.

Markku MARKKULA

Europeiska regionkommitténs
ordförande
